

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113000143
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113000143.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészáros, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Q., nar. XX.XX.XXXX v K. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. júla 2013, sp. zn. OT/41/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Q. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.07.2013, sp. zn. OT/41/2013, bol obžalovaný Q. Q. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.05.2013 v presne nezistenom čase najneskôr do 08,30 h viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6, evidenčné číslo E. XXX V. po J. ulici v E. v smere jazdy od A. ulice na K. ulicu, pričom bol na J. ulici pred spoločnosťou T. zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, na vyzvanie ktorej nepredložil vodičský preukaz a následnou lustráciou v informačných systémoch Policajného zboru bolo zistené, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Trenčíne číslo OPR-P-96/DI-TN-2013 zo dňa 21.03.2013, právoplatným dňa 21.03.2013, mu bol popri pokute vo výške 400,- Eur uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, čím znemožnil riadnu realizáciu správnym orgánom právoplatne uloženého a vykonateľného trestu zákazu činnosti.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v spojení s § 43 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu uviedol, že pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody s jeho podmienčným odkladom, tento nenamieta, považuje ho za správny. No trest zákazu činnosti uložený súdom prvého stupňa je prísny, nad rámec zásady primeranosti trestu, ktorý má slúžiť k prevýchove páchatel'a. Poukázal pri tom na svoje osobné pomery, keď pracuje ako šofér z povolania a jeho jediný príjem spočíva práve z výkonu tohto povolania. Má dve maloleté deti, pričom dcéru má v striedavej starostlivosti a táto začína od septembra roku 2013 navštevovať základnú školu v E. E.. Preto trest zákazu činnosti na 24 mesiacov, ktorý mu bol uložený, nebude slúžiť iba k prevýchove jeho osoby, ale zasiahne aj do jeho vzťahu s dcérou. Keďže mu ešte stále

plynie pôvodný trest zákazu činnosti na 12 mesiacov, nebude mať viac ako 2 roky stabilný príjem a počas tejto doby nebude môcť bez vodičského oprávnenia realizovať striedavú starostlivosť o svoju dcéru, ktorá žije v E. E.. Pokiaľ mu bolo prokurátorom vytýkané spáchanie viacerých priestupkov na úseku dopravy v minulosti, v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že ako vodič z povolenia najazdí aj 10 000 kilometrov mesačne a z uvedeného dôvodu má v karte vodiča zaznamenaných viacej priestupkov ako bežný radový občan, ktorý najazdí mesačne 600 kilometrov. Taktiež je podľa jeho názoru neprimerané, keď v predošlom prípade mu bol rozhodnutím dopravného inšpektorátu uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 12 mesiacov a pokuta 400 Eur za to, že si sadol do motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky a v prejednávanej veci mu je ukladaný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a opätovne aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na ďalších 24 mesiacov, pritom neporušil žiadne pravidlá cestnej premávky, nebol pod vplyvom alkoholických nápojov a preto takýto trest zákazu činnosti považuje za neprimeraný. Nikto sa tiež nezaoberal vyhlásením jeho otca ako zamestnávateľa, ktorý poskytol záruku na jeho osobu a popisoval, koľko kilometrov mesačne najazdí. Z týchto dôvodov žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že mu uloží okrem trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, avšak len na dobu 6 mesiacov. Takýto trest bude zákonný a obmedzí dopad na jeho rodinu a zamestnanie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko uložený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti považuje za zákonný a primeraný.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí plne pridrжал prednesených dôvodov odvolania a žiadal, aby krajský súd tomuto vyhovel a rozhodol v jeho intenciách tak, že uloží miernejší trest zákazu činnosti.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s vyjadrením jeho obhajcu a žiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd nezistil v napadnutom rozsudku chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaním nevytýkané, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o treste, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Čo sa týka uloženého trestu, v tomto smere prvostupňový súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. a účelu trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Preto správne súd prvého stupňa ukladal trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., pričom trest odňatia slobody v jej dolnej polovici v trvaní 6 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov je trestom primeraným. Napokon uložený trest odňatia slobody obžalovaný ani odvolaním nenamietal. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, ani v tomto smere prvostupňový súd nepochybil. Predmetný skutok obžalovaný spáchal po tom, čo mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Trenčíne číslo OPR-P-96/DI-TN-2013 zo dňa 21.03.2013, právoplatným dňa 21.03.2013, bol popri pokute vo výške 400,- Eur uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Išlo teda o konanie v súvislosti s porušovaním predpisov pri vedení motorového vozidla, ktorého sa navyše dopustil len krátko na to, čo mu bol zadržaný vodičský preukaz. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopustil konania, ktorým porušil predpisy o cestnej premávke aj napriek predchádzajúcemu postihnutiu, čo svedčí o jeho ľahostajnom postoji k rešpektovaniu zákonov. Takémuto konštatovaniu nasvedčuje aj výpis z evidenčnej karty vodiča, z ktorej vyplýva, že v minulosti bol okrem spomenutého prípadu 17 krát postihnutý za priestupok, z toho od roku 2011 sedem

krát, prevažne za rýchlu jazdu. Pritom sa nemožno stotožniť s argumentáciou obžalovaného, ktorý v podstate ospravedlňoval tieto priestupky tým, že ako vodič najazdí veľa kilometrov. Zákon pri dodržiavaní predpisov o cestnej premávke nerozlišuje kategórie vodičov podľa počtu najjazdených kilometrov a všetci musia dodržiavať predpisy rovnako. Preto aj odvolací súd po zhodnotení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska potrestania obžalovaného je aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 mesiacov spolu s uloženým trestom odňatia slobody primeraným a zákonným. Takýto trest nebude mať vplyv ani na starostlivosť obžalovaného o jeho dcéru, keďže vzhľadom na nevelikú vzdialenosť obce E. E. od miesta bydliska obžalovaného môže jej prípadný odvoz a dovoz zabezpečiť i iným spôsobom. Pokiaľ obžalovaný v súvislosti s neprimeranosťou trestu zákazu činnosti argumentoval tiež tým, že pracuje ako šofér z povolania a jeho jediný príjem spočíva práve z výkonu tohto povolania, odvolací súd uvádza, že na takúto okolnosť súd môže vo výnimočných prípadoch prihliadnuť, no muselo by ísť o prípad, kedy porušenie povinností vodiča je skôr ojedinelým. V danom prípade tomu tak nie je. Navyše na tieto okolnosti mal obžalovaný myslieť v čase, keď pomerne závažným spôsobom úmyselne porušoval svoje povinnosti vodiča, ktoré napokon viedli až k jeho trestnému stíhaniu.

Napokon v súvislosti s námietkou obžalovaného, že sa súd prvého stupňa nezaoberal vyhlásením jeho otca ako zamestnávateľa, ktorý poskytol záruku na jeho osobu, k tomu odvolací súd uvádza, že táto je dôvodná len do tej miery, že v odôvodnení (neprijatie záruky sa neuvádza vo výroku rozhodnutia) napadnutého rozsudku prvostupňový súd neuviedol, prečo ju neprijal. Uvedené pochybenie napravil odvolací súd, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa zistil, že ponúknutú záruku podanú otcom obžalovaného Dr. Ing. Q. Q., ako konateľom spoločnosti T. O., s.r.o za nápravu obžalovaného súd oboznámil, teda sa ňou aj zaoberal. K záruke bola priložená pracovná zmluva, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je v menovanej spoločnosti zamestnaný od 02.01.2009 ako vodič. V ponúknutej záruke Dr. Ing. Q. Q. uviedol rovnaké skutočnosti ako obžalovaný v odvolaní, pričom neprimerané uloženie trestu zákazu činnosti by malo vplyv nielen na obžalovaného, ale aj na jeho rodinu. Žiadal, aby súd pri ukladaní trestu na uvedené prihliadol a súčasne sa zaručil, že ako zamestnávateľ ale aj otec bude na syna vplývať aby viedol riadny život a nespáchal žiadny trestný čin. Odvolací súd preskúmajúc podanú záruku skonštatoval, že v nej jednak nie sú bližšie uvedené konkrétne spôsoby, ako chce Dr. Ing. Q. Q. pôsobiť na obžalovaného a navyše ju nepovažoval za dostatočnú. Je totiž potrebné poukázať na to, že ani jeho otec, ktorý je súčasne zamestnávateľom, nedokázal vplývať na obžalovaného, aby po tom čo mu bol zadržaný vodičský preukaz za vedenie vozidla pod vplyvom návykovej látky sa opätovne nedopustil protiprávneho konania. Vzhľadom na uvedené ani odvolací súd nie je názoru, že by takúto záruku bolo možné prijať.

Z uvedených dôvodov potom odvolania obžalovaného Q. Q. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.